

RAZMIŠLJANJE O ZAVEZI LJUBEZNI V PRISPODOBAH

Zaveza ljubezni z nebeško Materjo je zame kakor...

...globok vrč, ki mu ni videti dna. Vedno je pripravljen zame, vedno je zame napolnjen. Kadarkoli iz njega pijem, se iz njega okrepcam. Smem pa tudi dolivati vanj. Zaupno ga polnim z „vodo“ mojega življenja: mojimi bremenami in skrbmi, mojimi neuspehi, težavami in z vsem, kar mi je težko. Nekoč v Kani je Marija prosila

svojega Sina: „Glej, vina nimajo več.“ V zaupanju v Njeno priprošnjo tudi jaz verujem, da bo tudi iz moje vode nastalo „dobro vino“ veselja, optimizma, poguma, moči, miru in blagoslova.

...dragocen biser. Zaveza ljubezni je postala zame pomembna kot „zaklad, izkopan na njivi.“ Čutim, da me Bog ceni, kakor ljudje cenimo dragocene bisere. V svojem srcu zaznavam, da sem enkratno, nezamenljivo, dragocen. Zaveza ljubezni potrjuje moje človeško dostojanstvo. Dostojanstvo mladostnika, moža, žene, samske ali posvečene osebe.

...regratova lučka. Govori mi, da na tem svetu nisem namenjen sam sebi. Govori mi, da to kar delam, doseže tudi ljudi okrog mene in nanje vpliva. Govori mi, da je dobro, da obstajam. Uči me odrekanja temu ali onemu. Opominja me, da se suženjsko ne oklepam stvari in ne smatram otrok in prijateljev kot lastnino s katero lahko samovoljno delam kar hočem. Pred vsem pa, da se smem popolnoma prepustiti Materi Mariji in mojemu Bogu.

...varovalna vrv. Varovalna vrv mi zagotavlja varnost, oporo, trdnost. Nanjo se lahko pritrdim, vendar me ne utesnjuje. Bog in Božja Mati me držita neoviranega na dolgem raztežaju, vendar krepko držoč za drugi konec vrvi, da me lahko zanesljivo privedeta nazaj, če zaidem iz smeri.

...čoln na vesla, za dva. V mojem čolnu življenja nisem sam. Vedno je prisoten tudi Bog in Marija. Pri veslanju je potreben tudi moj prispevek, toda od mene se ne pričakuje, da bi vložil večji del napora. Pater Kentenich je nekoč dejal: „Marija je prevzela večino dela - 99%, meni pa daje moč, da zmorem tisti moj 1%. delež. S to razporeditvijo napora na dve osebi je postalo moje življenje res lepo.

...mlin na veter. Zaveza ljubezni me uči dosegati skladnost med časom počitka in časom aktivnosti. Uči me plodovitosti mojega dela, ki se lahko izraža tudi v tihem mirovanju. Ob nasprotnem vetru tako varujem moči in vzdržim. Ob ugodnem vetru pa voljo, veselo opravljati svoje naloge.

...oprema plezalca. Pomaga mi, da sem zasidran v veri in da zanesljivo spoznam, kje je moje mesto v življenju. Zaveza ljubezni mi daje trdno oporo, da se morem pogumno spoprijeti z dnevnimi dolžnostmi. Je kakor plezalčev cepin s katerim plezalec preizkuša, kje je skala trdna in naslednji korak zanesljiv. Nisem prepuščen sam sebi. Vrv me povezuje navzgor, pa tudi z meni dragimi ljudmi.

...letnice na drevesnem deblu. Zaveza ljubezni me opominja na začetek mojega bivanja. Bil sem nekaj čisto majhnega in neznatnega, ustvarjen po Božji zamisli. Tako sem leto za letom rasel v Njegovi ljubezni. Tudi kadar te ljubezni ne čutim izrazito, sem ves potopljen vanjo. Zavedam se: On daje, da so obroči letnic včasih ožji, včasih širši. Ob valovanju vsakdana, On lesu daje barvo in trdnost. Skorja, ki deblo oklepa in ščiti pa kaže, da je moje življenje varuje ljubezen Zaveze ljubezni.

...zrno semena. To zrno mi je bilo podarjeno in s krstom vsajeno v moje bivanje. Sporoča mi, da me Bog ljubi in ta Božja ljubezen zdaj preveva moje življenje. Ta trenutek še ne vidim sadov svojega dela. Veselim pa se spoznanja: Bog živi v meni in če se trudim, da bo to zrno imelo primerne pogoje, bo v meni rastlo in se razvijalo. Zaveza ljubezni ustvarja iz mene Novega človeka.